

november 2011

In deze brief treft u weer een impressie van de werkzaamheden over de afgelopen periode van Sizanani South -Africa (SiSA) en Sizanani Education Trust (SET).

Sizanani biedt kleinschalige ontwikkelingswerk gerelateerd aan het zendingswerk van de NGZN (Nederlands Gereformeerde Zendingsvereniging Nqutu.)

Sizanani S.A. geeft cursussen op het gebied van ondernemen, alfabetisering, geeft startkapitaal aan beginnende ondernemers. Ze zet zich in voor AIDS patiënten en hun kinderen.

Door de Sizanani Education Trust (SET) worden studiebeurzen toegekend. De studenten moeten na afloop 10% van de kosten terugbetalen.

*Wilt u dit werk financieel steunen dan kunt u een bijdrage sorten op bankrek.
47.44.16.038
t.n.v. Stichting Sizanani te Almere.*

www.sizanani.nl

Inleiding

Deze nieuwsbrief bevat weer informatie over het werkveld van SiSA en SET in Nqutu (kwaZulu/ Natal).

Voor Sizanani Nederland zijn het spannende tijden, u leest daarover in deze nieuwsbrief.

Bij SET zien we goede resultaten. Verder leest u een praktijkverhaal van SiSA. We danken u voor de steun van de afgelopen tijd, we hopen en vertrouwen erop dat u ons ook in de komende tijd financieel wilt blijven steunen.

Naast financiële middelen is uw gebed van onschatbare waarde!

In de praktijk

Regelmatig rijden Sizanani medewerkers rond in het Nqutu district met vele passagiers. Soms met collega's, leden van de Sizanani groepen maar ook met patiënten. Vandaag had ik een aantal van hen in de auto: Landiswa Zwane: onze thuiszorg coördinator, Lindiwe Ngobese een van onze thuiszorgers, Zethu, een patiënt en Nondumiso, dochter van Lindiwe met haar eigen probleem. Ik was vroeg van huis vertrokken om Landiswa op te halen. Samen zouden we vandaag twee thuiszorgsters en een paar patiënten bezoeken.

Mw. Zwane met een thuishulpzorgster

Naar het ziekenhuis

Lindiwe Ngobese, een thuiszorgster belde ons onderweg dat ze langs de weg zou wachten met een patiënte. Ze stapt in met een jonge vrouw van begin twintig: Zethu. Zij moet vandaag via het ziekenhuis in Vryheid naar een ander ziekenhuis verder weg. Tuberculose (tbc) komt geweldig veel voor in Zuid Afrika. Vooral onder HIV positieve patiënten. Velen hebben dat in het verleden laten verslapen en nu is er een resistente vorm van tbc ontstaan die heel moeilijk te behandelen is.

Zethu

Onze Zethu is ook HIV positief. Haar vriend is ook ziek en ze heeft haar baby ook verloren na 6 maanden. Ze gebruikt nu wel anti-retrovirale middelen (ARV's) maar die zullen beter werken als de tbc onder controle is. Daarvoor moet ze een tijd naar dat speciale ziekenhuis, weg van de familie en omgeving die ze makkelijk besmetten kan.

Zieke kinderen

We zien een zontje van drie dat gezond is maar de baby van anderhalf slaapt en is niet gezond. Ook HIV positief? Ze gaat maandelijks zelf naar de kliniek om haar ARV's te halen. We geven haar een met vitamine verrijkte pap. Ze zegt dat we ook met haar oom moeten praten. Hij is HIV positief en had medicijnen maar is hiermee gestopt. Haar moeder heeft haar oom toen weggejaagd en gezegd dat ze niet ook voor hem kan zorgen als hij zijn medicijnen niet wil nemen.

Wij stoppen bij een andere jonge vrouw. Ook zij heeft AIDS. Ze heeft vier kinderen, twee oudere en twee jongere.

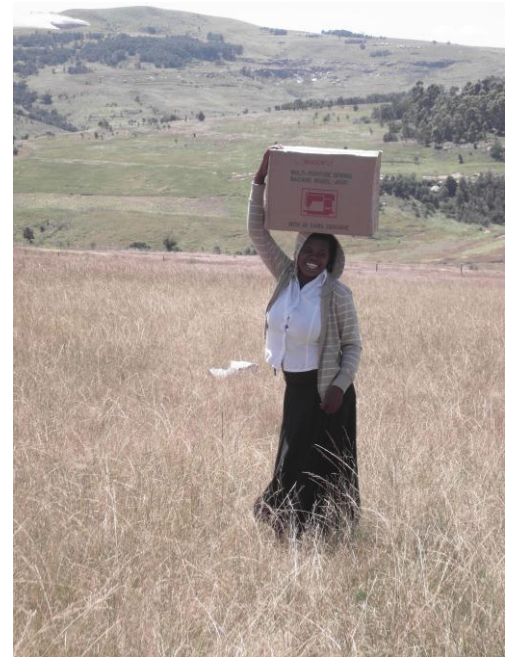
Smeergeld

We sporen de oom op. Inderdaad had hij medicijnen maar omdat hij geen inkomsten heeft kon hij niet goed eten en had hij heel veel last van bijverschijnselen. Hij is daarom gestopt en voelt zich nu veel beter. De kliniek had hem wel verwezen naar welzijn voor een uitkering, echter zonder een officieel papier. Bovendien hoorde hij van anderen dat je dan R200 (ongeveer 20 euro) moet meenemen als smeergeld voor een van de welzijn medewerkers. Dat heeft hij niet! We praten met hem en leggen uit hoe HIV werkt. Als hij niet weer begint met het innemen van zijn medicijnen zal hij zich echt niet goed blijven voelen. Omdat hij gestopt is moet hij nu zelfs naar een strenger regime van medicijnen.

Laatste bezoek

Ons laatste bezoek is bij een jonge vrouw die HIV positief is en erg ziek was. Ook zij heeft kinderen maar die lijken nog gezond. Ze wordt goed ondersteund door haar familie. Ze heeft nu ook geen uitkering meer nodig, ze kan weer werken en verkoopt sinaasappels en snoep in de pauze bij de plaatselijke school. Zo kan het dus ook!

Terwijl we deze dame bezoeken krijgt Lindiwe een telefoontje. Haar gezicht betreft en ze verteld ons dat een van haar patiënten zojuist is overleden. Zondag was het nog goed met hem. Hij was wel net begonnen met tbc medicijnen. In de auto zegt Lindiwe: 'Al mijn patiënten gaan dood, ik vind het erg moeilijk'. We proberen haar te bemoedigen maar wat moeten we zeggen?

Te laat

Regelmatig testen mensen te laat voor HIV en krijgen infecties die niet meer te keren zijn. Dat is niet de schuld van de thuiszorgster. We moeten maar proberen om ook naar de positieve resultaten te kijken maar het blijft zwaar. Voor Lindiwe is het extra moeilijk, ze is zelf ook HIV+ en al jaren gebruikt ze ARVs. Einde vorig jaar heeft ze een tijdje niet kunnen werken omdat ze zelf ziek was. Maar natuurlijk denkt ze: wanneer is het mijn beurt? We hebben grote bewondering voor haar en andere thuiszorgsters die zelf HIV+ zijn maar toch anderen ondersteunen. Misschien weten zij ook het beste hoe ze dat moeten doen?

Ndumiso

De tweede thuiszorgster die we moeten bezoeken, Margaret, heeft inmiddels afgebeeld. Ze is naar het ziekenhuis gegaan. Landiswa zegt dat ze vreest dat we hier met een volgende HIV+ thuiszorgster te doen hebben. Ze wordt erg mager en is telkens ziek. We zullen haar binnenkort bezoeken.

Op de terugweg nemen we ook Nondumiso mee, Lindiwe's 17 jarige dochter. Ze woont bij een tante in Vryheid en gaat daar naar school. Landiswa fluistert me in dat dit het meisje is waarvan ze dachten dat ze gek is. Ndumiso en ik wachten een poosje in de auto op de anderen en ik begin een gesprek met haar. Ze is heel open en vertelt wat er met haar gebeurd is. Op school heeft ze een lerares aangevallen. Regelmatig hoort ze de stem van iemand die zegt een vriendin te zijn, dan loopt ze de klas uit naar die vriendin toe. Maar dan ziet ze

ook allerlei dingen. B.v. de lerares, die kettingen en grote oorbellen droeg, zag ze aan voor een dier en daarom verdedigde ze zich en viel aan. Alhoewel ze de laatste maand minder last heeft van de verschijnselen blijft ze maar uit de buurt van ramen en mensen met kettingen en grote oorbellen. Zelf draagt ze ook niets. Het vreemde is dat er nu meer meisjes op school zijn die hetzelfde ervaren. Ze weet zelf niet wat dit is en het maakt haar bang.

De Zulu cultuur

In de westerse samenleving hebben we al gauw een diagnose voor dit soort “ziektes”, waanvoorstellingen of een soort schizofrenie. Therapie en pillen kunnen dan helpen. In de Zulu cultuur gaat men hier anders mee om. Het kan zijn dat Nondumiso geroepen wordt door de voorvaders om in training te gaan bij een traditionele genezer of toverdokter. Dit verschijnsel wordt ukuthwasa genoemd. Iemand krijgt allerlei vreemde klachten en die stoppen pas wanneer een offer aan de voorvaders wordt gebracht of wanneer de persoon in training gaat bij een traditionele genezer.

Intussen is Nondumiso bang. Ik praat met haar en haar moeder. We zullen proberen of we kunnen praten met een Zuluman die psycholoog is in Vryheid. Hij kent de Zulu achtergrond maar zal ook een andere mentale ziekte niet over het hoofd zien.

Een staartje

Thuisgekomen krijgt de dag nog een staartje. Lindiwe belt, en vertelt dat zij en Zethu bij het ziekenhuis zijn. Het blijkt dat Zethu in haar tas helemaal geen kleren en geld heeft! Ze is niet van plan om naar zo'n ziekenhuis te gaan. Ze wil naar huis! Ze kent niemand daar. Of ik a.u.b. kan komen om met hen te praten. Bij de tbc kliniek praten Lindiwe, een tbc verpleegster en ik met Zethu. We leggen haar nog eens uit dat ze een gevaar is thuis voor de anderen en dat ze niet beter kan worden zonder speciale behandeling die alleen in dat ziekenhuis te krijgen is. De ambulance wacht al op haar. Uiteindelijk gaat ze toch maar. Nadat we beloofd hebben dat Lindiwe en Landiswa haar zullen bezoeken en kleren van thuis zullen meebrengen. Lindiwe slaakt een zucht van verlichting. Ik breng haar naar het openbaar vervoer, ze gaat naar huis en op bezoek bij de familie van haar overleden patiënt.

Marga Baron, SiSA.

Taal

Taal kan een brug bouwen tussen mensen. Taal kan ook een onoverkomelijke scheiding tussen mensen veroorzaken. Of een hindernis om je doel te bereiken.

Tweede taal

In Zuid-Afrika met zijn grote hoeveelheid talen is de Engelse taal (na 1994) de taal geworden waarin je met de overheid communiceert. Het is dus noodzakelijk voor alle inwoners om Engels te kunnen spreken en schrijven. Dit heeft wel tot gevolg dat het grootste gedeelte van de Zuid-Afrikaanse bevolking niet in zijn moedertaal, maar in een tweede taal moet communiceren. Het is dan ook een groot nadeel als je de Engelse taal niet beheerst.

Moedertaal

De taal waarin men lesgeeft in het Nqutu district moet zoals in veel andere scholen in het land Engels zijn. In de personeelskamer en op de speelplaats van de school hoort men echter niet veel Engels omdat die taal niet de moedertaal is van de onderwijzer of de leerling. Dus zijn leerlingen aangewezen op de TV of radio om goed Engels te horen. Het aanleren en het begrijpen van de gewone Engelse spreektaal is een struikelblok, laat staan het academische Engels wat op de universiteiten en andere opleidingen gesproken wordt.

Cursus

Om de kinderen van de Nqutu gemeenten te helpen, wordt gedurende de juli vakantie bij de kwaLanga-levensschool een cursus Engels aangeboden. Dit jaar gebeurde dat van 11 tot en met 15 juli. De cursus is vooral bedoeld om het schrijven en spreken in het Engels te bevorderen

Trotse leerlingen

Dit jaar hebben 31 leerlingen de cursus bijgewoond. We waren bijzonder trots op het feit dat er een aantal SET studenten waren om met de leerlingen te praten. Vuzimuzi (Reggie) Hofmann, een student die drama studeert, sprak met de leerlingen over zijn studie, en Lungeleni Ngobese vertelde over haar studie aan de modevakschool. Een onderwijzeres sprak met veel liefde over haar werk.

Thandi Khumalo

Toekomst

Vanaf dit jaar moeten alle personen die in aanmerking willen komen voor een studiebeurs van SET de taal-cursus bijwonen. Door deze cursussen zal het Engels van de kinderen op een hoger niveau komen en hun studie daardoor verbeteren. Ongeacht wat de toekomst voor de leerlingen die de kwaLanga-cursus bijwonen zal zijn, is het zelfvertrouwen wat ze krijgen door Engels te spreken van onschatbare waarde. Door uw bijdrage kunnen in de toekomst deze cursussen doorgaan voor de Nqutu kinderen.

Yt Keesenberg, SET

Sizanani Nederland

Samenwerken met Tear

Het bestuur van Sizanani bezint zich regelmatig op haar positie en hoe we kunnen inspelen op de groeiende vraag om hulp van SiSA en SET. We willen hierbij gebruik maken van de mogelijkheden die de huidige tijd ons biedt.

Om hier zo goed mogelijk aan tegemoet te komen zijn we gesprekken begonnen met Tear, een ontwikkelingsorganisatie die hulp- en ontwikkelingsprojecten van lokale kerken en christelijke organisaties in o.a. Afrika, steunt. De gesprekken hebben geresulteerd in een partnerovereenkomst die deze maand getekend wordt. Met ingang van 2012 werken de organisaties concreet samen op het terrein van onder andere communicatie en fondsenwerving. Het partnerschap biedt beide organisaties nieuwe kansen en uitdagingen in hun gezamenlijke streven om armoede te bestrijden. We zijn er erg blij mee en hopen in 2012 de vruchten van de samenwerking te kunnen tonen

Stand van de giften

Zoals bekend zijn we voor de cijfers overgegaan van een kalenderjaar naar een boekjaar van 1 maart tot 28 februari

Medio deze maand is aan giften totaal bijna € 49.000 ontvangen. De begroting voor dit jaar is € 115.000., zodat dus 43 % is ontvangen. Dit betekent dat we in de gevarenzone terecht zijn gekomen. En wel in twee opzichten:

1. We hebben tot nu toe moeten overmaken naar Zuid-Afrika € 82.171,- , bij ontvangsten van totaal €49.000 hebben we dus € 33.000 uit de kas moeten voorschieten. Maar de bodem is in zicht.
2. De 43 % die is ontvangen staat in contrast met de 77 % die binnen zou moeten zijn. Nu is het zo dat veel gevers ons gedenken aan het eind van het kalenderjaar en dat ons jaar ook nog pas afloopt op 28 februari. Maar we maken ons toch zorgen.

We wachten vol spanning de komende maanden af.

Het bestuur